

DOMOVINA

Uvodništvo

Je na št. filijerji cesti št. 2. — Dopisne blagovilne fran-
kiziraj, rokopiši se ne vrabljaj.

Škafnja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter večja na
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 meseca 3 krona. Za Ameriko
in druge dežele toliko več, kolikor znaša pošlilina, namreč: Na leto 17 kron,
pol leta 8 kron 50 vit. Naslednja se pošilja upravljalstvu, plačuje se vsagev.

Za članstvo
se plačuje od vsake petti-vrste po 20 vinarjev za vsak
čas: za večje inzerate in mnogokratno inzeriranje
maten papirni.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Slovenska kmetijska šola na Štajerskem.

Torej se boče vendar enkrat uresničila želja slovenskih naprednih gospodarstev na Štajerskem: ustanovi se slovenska kmetijska šola. Dokazovanje skrajne potrebe, da se ustanovi slov. kmetijska šola na Štajerskem, bi bilo pač podobno noči vode v morje ali pa sov v Atene. Le kako obhalovati je, da se ustanovi ta šola še le leta 1907, in da se ni ustanovila še l. 1849, torej koj potem, ko so bila mala kmetijska gospodarstva oproščena desetine in tlake. Takrat se je pričela za kmetovalce povsem drugača nova doba, katera je pač na glas zahtevala, da se omogoči kmetovalcem primeren podak, potreben za izvrševanje njegovega poklica, pravečnega za celo človeško družbo.

Tega se ni storilo ampak se je kmetovalca prepustilo samega sebi, med tem ko se je ustanovljalo za vse druge stanovne šole in se je širila med njimi strokovna izobrazba. Kako čudo, da smo dospeli do današnjega pač docela tužnega stanja našega kmetijskega stana! Pa tarzanje se hasni nič; „šta bilo, bilo“ veli Hrvat. Jazno je, da dobi slovenska Štajerska jako pozno svojo kmetijsko šolo; da pa se bo po njej širilo tudi intinitno umno gospodarstvo, je odvisno od njene sredbe. In kolikor mogoče pravi ureditvi te nove slovenske kmetijske šole so namenjene sledoče vrstice. Pile jih mož strokovnjak ne le v dolgoletnem izvrševanju dejanskega kmetijskega gospodarstva ampak tudi strokovnjak v kmetijski kolovstvu. S tem se istotako havi pisatelj teh vrstic še čez polovico svojega malodane 60 letnega življenja

in ga v pravem pomenu beseđe študira. Študira pa v tem smislu, da opazuje, in to jako vezno, kak učinok so imele kmetijske šole, na katerih je sam deloval, na občno kmetijstvo, to je na povzdigo istega, in kak učinok je mogel opazovati v istem smislu pri drugih znanih mu kmetijskih šolah. Dolgoletna skunja je povsod mnogo vredna, in tako je pričakovati, da bo tudi novi šoli le v korist, ako svadnjeje merodajni činitelji sledoče razpravo.

Namen vsake kmetijske šole je pač ta, da se opusti pod vplivom njenih gupcevec doseganji način kmetijskega gospodarstva, katero pač vsespovod temelji na stari navadi, ter se nadomesti z novim načinom, temelječim na priznanih uspehah vede, znanosti in skunjen na tem polju. Kmetijska šola mora tudi dovresti v sji izobrazbo kmetovalce do neke gotove stanovne samostalnosti, do neke gotove občne, osobito pa agrarnopolitične zavesti. Kmetijska šola mora vsakemu gupcevec vcepiti smisel za blagotvorno moč združništva, katero edino more še le dvigniti tudi malo kmetovto kot stan na ono višino v človeški družbi, katera mu po pravici gre. Umnega kmetovalca današnje dobe ne smejo zastopati drugi stanovni in ga komandirati, ampak on mora stati povsod na lastnih nogah. Seveda je v ta namen najpotrebnejša inteligenca in blagostanje. Revščina in samostalnost, osobito razvita stanovna samozavest in pogum to samozavest pokazati in zastopati, pa se še niste nikoli parile in se tudi ne bodoče. Treba nam je tedaj nadomestiti revščino z blagostanjem; da se pa to pridobi, je treba bistrega duha in pokuka za kmetovalca, katerega mu dajo

osnovne in potlje strokovne kmetijske šole.

Kmetijske šole so različno urejene, in to pred vsem po učencih, katerim so namenjene in pa po trajnosti poska. Imamo dandanes kmetijske visoke šole, kakor je n. pr. državna visoka šola za poljedelstvo in gospodarstvo na Dunaju, imamo kmetijske srednje šole n. pr. državno visoko šolo v Klosterneburgu in kmetijske nižje šole. Poslednje so različne po trajnosti poska. Imamo take s triletnim, dveletnim, enoletnim in tudi samo zinskim podakom. Triletni podak je spetljan, kakor znano, ravno na štajerskih nemških kmetijskih šolah v Mariboru in Grottenhofu, dveletni pa na krajaki kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu in na gorilski v Gorici. Enoletni podak imajo mnoge kmetijske šole na Češkem, Nemškem, posebno pa v Švici, na Danesku in na Švedskem. Kmetijsko šolo z zinskim podakom imajo n. pr. v Celovcu na Korolškem (tudi v Andritzu in Gradca na Štajerskem); kaj dosti pa jih je v vseh naprednih kmetijskih državah, n. pr. v Švici in na Nemškem.

Kako urejena pa bi naj bila nova slovenska kmetijska šola na Štajerskem? Kmetijske visoke šole gotovo ne potrebujemo. Ta je namenjena le sinovom velikih posestnikov in takim mladeničem, kateri se nameravajo posvetiti okrbviteljske velepsestvi ali pa učiteljstvu na kmetijskih šolah. Tudi zahteva taka visoka šola glede predomike celo gimnazijo ali realko. Veleposestnik tudi ni tisti kmetijski gospodar, po katerega delovanje in gospodarstvo bi se mogel kmetijski napredok širiti na najširši podlagi.

(Dalje prihodnji petek.)

Nova doba na Hrvaškem.

(Konec.)

A kaj naj poročimo o naši širni javnosti? Kadar hočemo govoriti o naši inteligenci, ki dela drugače javno mnenje, smo vedno v zadregi, ker ne moremo o njej nič reči, slabega pa še manj. Večinsoma je polna nenarodnega, komopolitiko aristokratskega duha, brez zavesti o kakih družabnih dolžnostih in živca v veliki brezskrbnosti. Na kratko, ona je dete ponesrečenega opoznanja zapadnega modernega sveta. Če je kazala kedaj zanimanje za javno življenje, se je to gojilo s tem, da je formalno pripadala kakli naši stranki. Za narod in njegove potrebe pa ni kazala nikakage zanimanja. Ne odrekamo našej družbi patriotizma, a odrekamo ji sposobnost, da ta patriotizem dejanski pokaže s delom na javnem polju, kjer se sami ob sebi lahko pokažejo čisto nespehi. Za narod in njegove potrebe ni niti opozicija niti naša širna javnost kazala nobene skrbni, darsi se je po listih in v družtvih premožgokrat povdarjalo, da je seljak temelj naše bodočnosti. Iz ene strani so torej uvidevali naše potrebe, iz druge strani pa niso bili voljni niti sposobni, da bi kaj akrcnili. Kako zelo so naše držabne razmere nesdrave, se nam najprej pokaže, ako jih primerjamo s katerimi drugimi n. pr. češkimi. Tudi na Češkem so bile najhje strankarske praske, kakor se najhje še danes, a to cele družbe vendar ne moti pri tem, da dela za boljjo narodno bodočnost, osiroma za njene temelje: prosveto in blagor naroda. Zato so tam javne razmere tudi boljše in se niti daleko ne dajo primerjati s našimi.

LISTEK.

„Hau, hau, hau!“ ali kako je dijak Mihec lajal, mlinar Čmel pa božal.

(Pisal Valerij Lesinski.)
(Dalje.)

„Najsvetejša mati!“ je šepetal, „torej tudi jaz, najji tudi sem sin preprostega kmeta, sem vendar le Poljak, a ne vem ničesar o naših nekdanjih kraljih, hetmanih in vojvodih reče Mihec s trdnim sklepom: „Evo, premišljuječ torej o teh poljskih hetmanih in vojvodih reče Mihec s trdnim sklepom: Naj se zgodi, kar se boče; ker pa sem Poljak, torej mi mora biti znana slovesa naša poljska zgodovina ter dela naših očetov in dedov, katero moram znati tako dobro, kakor sam gospod šepnik.

Torej že dalje časa ni mislil ničesar drugega kakor to, kako se podati v šole ter se pričeti učiti.

Duhovnik pohvali njegovo nakano, pripravi mu celo sakajo in potrebne knjige, da mu najhno podporo za na pot, ter nakloni očeta, da je obljubil prinesiti očeta par blebecv kruha sinu v podporo.

In tako je Mihec Gangol pričel svoje učenje in vsako leto se mu je godilo boljše kar se tiče predeljenja; že se je preživljal brez pomoči svojega očeta ter obrnil ljubečega duhovnika v hvaležnem spominu.

Sedaj je potoviral doma na počitnice, kjer se je imel s svojimi za dalje časa poslovrsti, zakaj končavi vse šole v Polovcu, se je imel podati v Levov. In rever je hitel, kolikor je mogel, ker je videl, kako se je nebo pokrivalo s oblaki, torej je hotel se pred dežem dospeti enkrat pod varno streho.

Razveselil se je, ko je zagledal od daleč nekaj voz ter mahaje prijazno s kučmo, je rekel pokorno:

„Ej, gospod mlinar!“
Kuba Čmel pridriži konje ter porieda popotnika izpod čela s prezirnim smehom.

„A kaj mi poveč, gospod dijak, eden Slovček?“ se oglasi porogljivo.
Mihec se še enkrat nizko prikloni mlinarju.

„Dej pojde“, spregovoril prijazno se smehljaje, nemara bi me gospod mlinar hoteli vsteti k sebi na voz?“
Čmel se poboda po trebuhu ter spusti precejšniji oblak dima pred se.

„Gospod dijak bi se hotel peljati“, je dejal precejšnje besede skosti zobe, „boji se bočjega deča, ker je nemara in sladkorja ali si isoli?“

„Dovoljeno vam je se kaliti“, se oglasi Mihec, „toda prekorstil sem že pet milj daleč ter ne sidem deča.“
Debeli mlinar se je božal po debelim, napetem trebuhu ter prezirljivo pokimal z glavjo. Dasiravno mu je ugajalo, da je imel na potovanja

Ko je naša javnost videla, da je narod v različnih potrebah, je pravila, da se mora vlada brigati za njega. Tudi mi to trdimo, a ker je vlada naš narod zasamajarila in razsvatno zatirala, je bila dolžnost inteligence, da gre ona med narod in s plodonosnim delom paralizira na vseh poljih pogubonosno delo nadzornikov. Naša javnost je govorila: vlada naj stori to, naj stori ono, javnost v onih delobah pa, kjer je vlada res narodna, ne prepušča izvršanja svojih narodnih vprašanj vladi, ampak prevzema sama nase del narodne prosvete in dviganja narodnega blagostanja. Naša javnost je bila hotela s omisi speli na vlado samo opraviti svoje leubo. Narod in njegove potrebe, to so bile navadne fraze našega društva. „Nam je politika šport, nekaj, s čemer se odlikujemo v društvu, narod pa štataša in lepa stvar, ki trpi najjajnejše fraze in neodkritosti. Naloga naroda nam ni znana. Samo, kadar se priredijo politične parade, so naša usta polna bednega, a ponosnega naroda, tistega naroda, prosvetljenega naroda, ki ga še ni zionila nobena sila.“ (Glej Novak: Zapreke str. 296).

Zelo važna črta našega društva je še nekaj, kar bi lahko imenovali formalen patriotizem. Naša javnost misli, da mestoji rodoljubje v izpolnjevanju nekih rodoljubnih formalnosti, v čuvstvu, kriču in behatem povdarjanju svoje narodnosti; ko je delala tako in enako, je mislila, da vrši svoje narodno delo. Ta formalni patriotizem je kriv, da se je dober del zdrave naše narodne inteligence kolikor je še, popolnoma odcevil narodnemu delu, in da se danes marsikdo posmejuje odkritemu in delavnemu rodoljubju. Še jedno je značilno za našo politično in socialno gnilobo, to je splošno ogovarjanje in očrnojevanje. S tem smo prišli tako daleč, da imamo danes res malo značajnih ljudi, ker če se pojavi kak posebno bistroumen človek na javnem pozorišču, takoj ga ubijejo z brezrazložnim klevetanjem, moroze pa je z drage strani, da se v tej splošni smešnjavi in anarhiji drže naravnost podli značaji pod krinko poštenja.

Posebno pozornost moramo obrniti jednemu našemu faktorju, učenci se mislino, posebej akademikom. Kar smo trdili o naši javnosti sploh, to velja za njo posebej.

Naša mladež trdi vso svojo energijo v strankarski borbi, kar nima za narod ni trošice pozitivnega učinka. Svoje popolno stagnacijo in vrhunske nesposobnosti za umevanje narodnih potreb, je pokazala naša mladež pri pojavi društva za počevanje anali-

betov. Na univerzi pa je Khenov rešim oboodil najhujše kruhoobstvo. Niso redki primeri, da je najgorečnejši mladenič na vseučilišču potem v življenju mirno sklonil glavo pod jarem tega režima.

Drag žalosten pojav med nami so izrodki Starčevićanske stranke. Lističje lojalni proti dinastiji, skrajno sovražni Srbom menijo, da prava opozicija ne sme nad vlado. Pri sedajšnjih volitvah so pokazali, da so hujši atentatorji na svobodo ko nadzorniki. Zadovoljni so, da zna narod par fraz, za njegovo zdravo saobrazbo pa se ne brigajo. A zakaj? Ker bi to pomenilo njihov konec. Omi in prosveta, to je je kontradikcija. Mi pa jim naznačimo, da se bomo ravno s otrojim prosvete bojevali soper njih in jih smagali.

Kar se tiče strah pred prosveto, je temu najbližji furtinaški poskus, da se na Hrvaškem stvari klerikalna stranka, ker tega pojava le ne moremo imenovati stranko. Dasi je naš narod globoko prošet s patriarhalnim klerikalizmom, vendar so ga tekem stoletij naučile teške inkuzije, da sluge Rima niso Hrvaški nikdar želeli ne dobrega ne napredka in zato je ta poskus našel odločno nasprotovanje v narodu in v inteligenci. Tej četi se mora posebno paziti na vse a zajedno tudi oprezno ločiti pravega hrvaškega duhovnika od furtinaša.

To je naše nesdravo društvo in njegove najnečistnejše politične struje. A tudi na tajce, ki rinejo v vedno večjem številu na Hrvaško, moramo zelo paziti.

Kako žalostne in otočne so naše razmere in kako globoko smo že padli, dokazujejo najnovejši dogodki, ki so se zgodili med nami in proti — nam. Mislimo dogodke v Zadru, Reki in Bani. Valjivi tajec in naselnik se je že tako preobjedel, da se dviga za naši zemlji proti nam. Žalostno je to, ker vem, kako slabo se pri nas reagira na taka izvršanja, a še bolj žalostno je, če pomislimo moč in število tajcev.

Najreč misliti nam dajo dogodki v Remi. Takaj imamo opraviti s premetenim sovražnikom, ki isa za seboj veliko cesarstvo, veliki narod, materialna in moralna sredstva, ki prodira v raznih strajah na naš Balkan in ki ga vodi „Draga naš Osten“. Proti temu se moramo boriti na gospodarskem in kulturnem polju. Njegove težnje so jasne. On je v službi nemstva in njegova prodrznost je velika, če se upa šaliti našo zastavo, simbol vsakega naroda. Dokler iščejo oni to, kar je našin, težnjajm direktno nasprotno, ne moremo imeti z njimi nikakih kompromisov. Samo splošna pri-

sveta in narodna samozavest se mora postaviti nasproti takemu neprjateljstvu.

Vse to polagamo na srce naši javnosti, da ukrene potrebno, dokler še ni prepozno. Od nove vlade pa pričakujemo, da bo resno računala s vsem tem, posebno s gibanjem tajcev na naši zemlji, in da bo v najkrajšem času prisločila s uspešnimi sredstvi narodu na pomoč.

Politični pregled.

Domače dežele.

Prof. Masaryk je odgovoril uredništvu „Bohemie“ na različna vprašanja. O propadu mladočehške stranke pravi, da ga je zakrivilo to, kar bi imenoval „poslanski birokratizem“. Ta stranka je omejila vse svoje politično delovanje na delo v parlamentu ter je zgubila zvezo s notranjim kulturnim razvojem češkega naroda.

Narodnostno vprašanje nikakor ne bude odloženo v novem parlamentu. Ne samo zato, ker bo mnogo strank še nadalje iz taktično strankarskih razlogov gojile nacionalizem, ampak tudi zato, ker imajo posebno Čehi stvarno stemeljene narodne zahteve, katerih spoštitev morajo zahtevati. Kar se tiče soc. demokratov je zaščeno slikati je kot proslinarov. Ze njih program to dokazuje. Sicer je pa jezikovno vprašanje — posebno za narodne manjšine — ob enem tudi gospodarsko in socialno vprašanje.

Jaz sam kakor tudi prof. Drtina sva svojih volilcem razložila, da vstopiva v skupni klub, ki se pripravlja. Ta klub je pač le skupni klub nikakor pa ne skupni program. Nočem podrobno preiskovati ali bo naprednim in svobodomešnim poslancem mogoče skupno delovati s izrecnimi konservativci in klerikali. Dvomin o tej možnosti ter vem, da o tem istotako dvomi mnogo mladočehskih in agrarnih poslancev.

V vprašanje političnega razvrščenja strank šelim, da bi bila med klerikali in soc. demokrati ustanovljena demokracija, socialno reformna, napredna, medelavska stranka.

Novi parlament bude sposoben za delo, ako se mu posreži nadomestiti dosedanj, takozvano ustavnost s parlamentarizmom. Ako se to ne zgodi, bo splošna volilna pravica malo pomagala. Tako Masaryk.

Združenje katoliškega centra s kršč. societeti je zagotovljeno. Krščanski socijalci postavijo posl. Weisskirchnerja kot svojega kandidata za prvga predsednika. Klerikali so že prej proglasili dr. Ebenhoa kot svojega kandidata na to mesto.

Zveza nemških svobodomešnih in naprednih strank v skupni klub še ni gotova. Pri teh pogajanjih se kaže ta svobodomešnost in naprednost v kaj slabi ljudi. Is te „nemške zveze“ naj bi bili izključeni vsi trije napredni dunajski poslanci in sicer: dvorni svetnik Kuranda zato, ker je šid, baron Hock zato, ker je prenapreden in se v svojih nazorih bliža socialnim demokratom, dr. Ofner pa, ker je šid in prenapreden! Zato pa ti napredni in svobodomešni nemški politiki resno pretresajo vprašanje o zvezi s kršč. socijalci.

Dunajsko uradništvo je prošilo špana, naj mu prepusti ljudsko dvorano na rotovžu za shorovanje, na katerem je hotelo protestirati proti kazenskemu premeščanju treh uradnikov, ki so nastopili kot kandidacije za državni zbor. Dr. Luenger je to prošnjo brez stemeljivje odklonil. Krščanski socijalci so do sedaj vedno podarjali, da so državnim uradnikom naklonjeni. To pa ne kaže posebne prijaznosti.

Pogajanja o nagodbi med Avstrijo in Ogrsko so pretrgana. Nadajanje se bodo šele junija — po otvoritvi avstrijskega parlamenta.

Križa med ogrsko in hrvaškimi vlado je še dalje ostrejša. Hrvaški poslanci so odpotovali iz Bečinskega in se povrnoje šele, ko se bude razpravljalo o selektivnem predlogu, proti kateremu bodo ostro nastopili in če treba tudi s obstrukcijo. Hrvaška vlada bo baje v kratkem podala demisijsko in sabor bo razpuščen.

Vnanje državo.

— Trgvinjska. Pogajanja o novi trgovinski pogodbi s Avstro-Ogrsko potivajo. Kakor se čuje, bodo po juniju nadaljevana in najdajeti se je, da pride do sporazumljenja med obema porodnikoma.

— Črna gora. „Konstitucionalni“ knez, gospodar Nikola je bajko o črnogorski ustavi temeljito smičil. Ze pred mesecem je odstopilo narodno ministerstvo. Knez je poveril vlado soper svojim kreaturam Tomanovića in drugovom, kateri so avrdli stari režim, zopet v polno veljavo. To novo ministerstvo je dalo nedavno po vojaki razdajati tiskarno „Narodne misli“ v Nikliču in je onemogočilo vsak opozicijski list; pozopirilo in prenehalo je vse, kar koli opozicijsko misli — in sedaj vlada zopet mir in red na Črni gori. Opozicijski so dali tiskati v Dubrovniku 20 tisoč progiasov, v katerih protestujejo proti tem nasilstvom kneza in njegovih slug. Vladi se je pa posrečilo zapleniti 15 tisoč teh spisov na meji in zapri so vse, ki se v katešnikoli zvezi z njimi.

Dopisi.

Colje. (Se enkrat uradno prostori glavne davarjaje) „Domovina“ je v št. 140 od 30. nov. l. l. prinela dopis, v katerem je nekde resnično in popolnoma stvarno opisal nedostatkost uradnih prostorov tukajšnje glavne davarjaje. Dopisnik je dejal, da bi se nikakor ne čudil, ako bi polovica vseh v teh prostorih uradujočih uradnikov bila vedno bolna.

Da to ni bil prazen strah nam je že praksa dokazala. Nedavno je bilo od 14 davčnih uradnikov 4 krato 5 bolnih! To bo menda dovolj, da se bodo višje oblasti prepričala, da je to še neobhodno potrebno, da se vprašanje o novem uradnem poslopu v Colju reši.

Ena tritev te vnebovpijode nedostatkosti uradnih prostorov je g. V., katerega uradni lokal je bila prva pregraja pri vходу na desno. G. V. je sedel v vednem prepihu, kajti okno ne zapira dobro, vrata se pa neprestano odpirajo in sapirajo, ker je strank toliko, da ena drugi kiječo podaja. Ko so nekoga dne oprali in malo očistili podove v uradnih prostorih, so uradniki nastopili kakor po naradi svojo službo ne glede na to, da tla še niso bila suha. Vlastnost in preprih sta povzročila, da je g. V. obolei na čem — in sicer stvarno obolei, kajti, kakor sem izvedel iz zanesljivega vira, je bil tudi že previden s svetogostinstvi za umirajoče.

Koj za g. V. je nastopil službo g. P. ne da bil pred ta uradni prostor desinficirani — posledica je bila, da je g. P. že v dveh dneh obolei na isti bolezni.

Za njim je nastopil tretji uradni službo v tej nesrečni pregraji — sedaj so jo še le razkutili.

To je jasen dokaz, da so uradniki in stranke v sedanjih uradnih prostorih v redni nevarnosti za svoje zdravje; da, primeri se jim kaj lahko, da zanesajo v uradu stakneno bolezen

nekega tovariša, da se je mogel razvedriti ter se zabavati s razgovorom, se je vendar nakopiril in raskolatil kakor parna, ker je bil skop in samozloben ter ni bil vajen učiniti nečesa dobrega za nikogar.

Nu, torej se je jel šaliti in rogati dalje:

„Hum, hum, hum, ša, ša, ša! gospod dijak bi se radi vsedil, hm, hm, vsedil!“

„Ali pa imaš denar?“ ga vpraša nakrat.

Mihec se samo nasmeji.

„Ej, kak dobiček bi prinesel gospodu minarju moj denar?“

„Ali tako?“ zamonja minar, rogačjo se neprestano, „vi ste učen človek, modrijan, pojedili ste prepelico! svezde imate sešite neba, kar za šlico zrebate razum, torej še znate napraviti, da vas nogo ne bodo bolele, ali da se oblaki razpršijo na nebu.“

„Lahko se vam je šaliti, gospod minar“, seže mu Mihec v besedo.

„Vi ne premerate vsega tega?

ha?“ se norčaje bogatin dalje.

Mihcu šine kri v glavo, toda še se je krotil ter rekel smehljaje:

„Le halite se zdravi gospod minar!“

Kuba čmel se glasno nasmeji, cmokne s jezikom ter vzame bič v roke.

„Ako tega ne znaš brate, pa si bedak s svojim učenjem vred, oј bedak. Ker pa sem jaz pameten, doda ter se vdari po polnem možnjčku, torej se tudi ne dam vjeti bedaku na kaveljček. Ako se hočeš pljajati, moj dragi, moraj plačati, ker ljudje, ki so pametni, ne delajo ničesar brezplačno.“

Dijak Mihec si ugrize v ustnico in že se ga je jela polščevati jeza. Toda med tem, ko bi se hotel drugače namisliti, se pokorno nasmehe ter reče:

„Ha! ako je še le temu tako, kakor pravite, pa vam plačam, ker lo ne more biti drugače.“

(Dalje prihodnje.)

čelo v svojo rodbino. Če država kot delodajalec daje svojim uradnikom take uradne prostore, kako sme zahtevati, da bi privatni podjetniki dejali svojim delavcem in uslužbencom zdravje in vsem higijeničnim predpisom vstrojnajo delavnice?

Pa ne samo uradni prostori, ampak vsa njih notranja oprema naše davkarje je naravnost proti higijeničnim. V vsaki se tako zamirni gostilni ali pivnici v Celju imajo težene pljavalske s vodo — v davkarji stoji še yepotopne trušice s peskom ali žagajem, katere so v resnici priprave pojenja čistih bacilskih kultur, nikakor pa ne sredstva proti kirjenju bacilov. Takih vzgledov bi narvedel še lahko mnogo — pa dovolj naj bude to za čas.

Ker vprašanje o novem uradnem posloju še ni definitivno rešeno, opozarjamo si. dež. št. razvneljstvo na to, da načrt novih uradnih prostorov za glavno davkarjo ne obeta mnogo dobrega. Po načrtu je postavljena v novem posloju blagajna v sobo, ki ne dobiva direktne luči. To je vendar malo preveč. Luči in zraka treba povod, pri blagajni pa še posebno, to zahteva korist strank in službojnih uradnikov. Plačujoča in denar prejemajoča stranka mera videti in sicer dobro, različno videti kaj izdaje, otiroma kaj prejemlje, še tako so pomote kaj lahko mogoče. Sedaj (v starom posloju) je pri blagajni večen arak in v zimskem času, ko ves dan leži gori, stoji blagajniška miza vedno v sornaku, tako da prav toliko rasleliča posebno zlato, nikel in baker. V takozvanem novem posloju bi ta kričev nedostatek morali vsakako odstraniti. Škoda bi bilo zametati državni denar za polovitransko delo, s katerim bi ne bilo ne uradnikom ne strankam pomagano. Bolje bude sezidati od fundamente novo posloje, ki bude odgovarjalo popolnoma svoji svrhi v vsakem obziru, kakor pa iz neomneute šteditljivosti zametati denar davkoplačevalcev za prizidavanje in adaptiranje starih hiš, iz katerih bi najboljši arhitekt tega sveta ne mogel napraviti moderne uradne hiše. Upamo, da pridejo do tega spoznanja tudi ona oblastva, pri katerih sedaj še spe načrti o takozvanem „novem“ uradnem posloju ter da akrejejo potrebno, da se bo sabelo v kratkem zidati.

Novi poslanec za nalo mesto skupino pa naj posveti temu vprašanju tudi malo pozornosti. Si upamo, da steril svojim volileem veliko usluge.

H konca pa še nekaj. Kako je to, da finančna uprava baš pri davčnih uradnikih s tako trdočrtnostjo grabi interkalarije? Koliko različnih mest davkarskih uradnikov ostaje po mesecu in mesecu izpraznenih, kakor da bi ne bilo ljudi, ki se leta in leta čakajo na privarje? Je li to grabenje interkalarije zahvala za to, da mora kakor n. pr. v Celju 9 uradnikov opravljati službo za 14, ker jih je pet še tako dolgo bolnih?

Kako finančna uprava opravičuje to vsak tje za socijalno pravičnost šalečo „institucijo“ interkalarije sploh — in še posebno pri najnižjih in s delom tako obloženih kategorijah davčnih uradnikov? Bi li ne bil še skrajni čas, da se tu tudi te nemoralni prakti napravi enkrat konec?

Im ljubimo. Ljubi Škofjanci, dragi rojaki! Že čez trideset let bivam za tujem, in v mojem srca vedno planti čista in ognjena ljubezen do besede materine, iskrena in globoka ljubezen do rodne zemlje, kjer je tekla moja tibelka in kjer počivajo moji ljubi starši, sorodniki in prijatelji. Posebno pa me zanima moj rojstni kraj, Škofja vas. Vaš narodni in gospodarski na-

predem me nardaja z veseljem in vsem spazjem, da se Slovenci vendar enkrat rešijo nemške sužnosti.

Pa kako sem se začudil, ko sem nedavno čital v „Domovini“, da Škofljani nameravajo ustanoviti glasbno društvo z nemškimi povetjem. Človek bi mislil, da Slovencem včasih zastane pamet, ko vidi, kako tiščijo v nemški tabor, v nemsko sužnost, kako povod podpirajo pritenega Nemca in se na klanjajo, domozina, svojega krvnega brata pa zaničujejo. Take nezavednosti ne najdemo s lepa na sveta. Dragi rojaki, kako se varste, ako mislite, da bude nemška komanda ogenj „panala“. Nali Nemci komandirajo po nemško, da človeka sšena bolijo, pa ogenj se ne zmeni sšena in gori dalje, ako ne brigajo vsaj pravilno in dobro. Kaj pa imamo od nemškega jezika?

Škofja vas pač menda še ni tako pomencena, da bi ne razumeli slovenske, lepopisane komande.

Ko sem še doma bil, se celo v Vojniku ni bilo človeka, kateri bi ne bil slovensko znal, same v Škofji vasi je ostal na svojem daljnem potovanju neki švabaki čevljar „Johan“. Škofja vas in njeni prebivalci so se mu tako smilili in priljubili, da se si mogel več ločiti. Hodil je po „šerah“ švart. Včasih so ga spuzelaje ribe, katere je neizrečeno rad gledal in opazoval ves ljubi dan. Nekega dne se je tako zamaknil v nje, da je padel v vodo. Ves moker je prišel v Kopačev mlin in tistega, „Pib“ špegav v vodo padovi! Od tistega časa so ga ljudje naravno imenovali: „Rib“ špegov“.

Nemci se radi pobahajo in nam predbrcajo, da zato pridejo med Slovence, da tam rečeem pomagajo. Mogoče da je omenjeni švab tudi Škofjancem pripomogel do blagostanja!

Dragi rojaki, ne bodite „šabo-barde“ in kamelejni, ampak ostanite to, kar ste, saj konj ostane vedno konj in krava, krava, naj si še bodeta pri osarju ali beraju.

Ker je glasbno društvo za Škofjo vas eminentnega pomena, sklenili sem pristopiti kot podporni ud, ako bude društvo narodno in sem v to svrhu namenil nekaj kronic. Da ste mi sstravi!

Bog in narod!

—r.

Slovenske novice.

Stajerske.

— Celjski Sokol vabi vse brate telovadce k prvi telovadni uri na lotnem telovadlišču v torek dne 4. junaja ob pola osmih zvečer. Prihajajte točno!

— Letno telovadišče si je pridredil Celjski Sokol v Gaberjih za stavbiščem „Sokolskega doma“. Ven iz za-dahle telovadnice v sveži srak, to je bila želja vsakoga telovadca, kakor hitro je prestopil prej telovadnice — kaj je in, ako je v njej naporno telovadil. Sedaj je izpolnjena vroča ta želja in upamo, da se bodo skrcene vrste naših telovadcev kmalu spopolnile in da se začne v Celjskem Sokolu zopet ono živahno življenje, s katerim se je dosedaj vedno odlikovalo to društvo.

Bratje! Koristi telovadbe, posebno še če se vrši na prostem so izvanredne. Z njo vzigujemo ono trdno in mogočno telo, katero naj bude čist, zdrav dom zraveni sokolski misli. Sokolska telovadba ni, kakor se često misli samo šport ali kakor jo nekateri-krat je nevednosti ali pa zlobnosti za-menjavajo z akrobatiko in atletiko. Sokolska telovadba je eminentno vzgojevalno sredstvo. Tu imamo kombina-

cije in stopnjevanje gibov, kar vas je rezultat znamenitih štadij, tu imamo menjavo postav in vaj, katerih vsaka ima poseben in premljen namen. Treba je hitre misli, razumnega daha in trdne volje, da premagamo odpor telesa in orodja. Bistroumnost je pri nas doma, premljena vstrajnost in globoka temeljitost. Polni zaničevanja so proti neuktnosti, nezadostni, pohlevnosti in poniknosti, lenosti in domiljavosti. Jeklo je naše telo, ne škoduje mu solnce, ne mrza, dež, ne glad. Lupo je naše telo, čvrsto je in zdravo. Lepi pa mora biti tudi naša duša, polna molkih kreposti. In to vas je stinek telovadbe, tega imenitnega narodnega leka.

Zato Vas vabimo slovenski mladeniči in slasti Vas moše, ki sedite pri svojem poklicu, stopite v naše vrste, da se vam poroča moč in produktivnost mišic ter se vam pojelekajno švici, da bodeta tako občerni lahko uspešno varovali poleg svojih šivnjenskih interesov, tiščih se sebe in rodbine, tudi koristi domovine.

— Za Gregorčičev spomenik se je ta mesec nabralo v Celju 3830 K. In sicer so darovali gg. Peter Majdič 5 K, dr. Kukovec 3 K, po dve kroni: A. Pužnik, opat Ogradi, prof. Kardinar, prof. Šahač, prof. Costak, dr. Dolar, Jakob Kosi, po eno krono: Voh, dr. Žižek, Volovšek, Prelog, Cvabek, Futnar, prof. Kosi, prof. Fen, Vavken, Strgar, nečitljiv, Vinko Rojnik, dr. Sornec, Lovro Baš, Viljem Pisk, nadalje M. Gorizar 80 v in L. F. 50 v.

— Zahvala. Lupo število raznih knjig, Mohorjevih, Matičnih, šolskih in drugih je duša gospa Baševa na razpologo. Knjige so se svrstile deloma v ljudsko knjižnico celjske Čitalnice, deloma v šolskino in učiteljsko knjižnico slov. gimnazije. Istotako je gospe Vavken daroval za ljudsko knjižnico mnogo lepih in primerah knjig. Obema darovalcema budi tržačena iskrena zahvala.

— Velike ljudske veselice pridero celjske Čitalnice dne 7. julija. Narodna društva naj se blagovoljno osirajo na ta dan.

— Ljudska knjižnica celjske Čitalnice ustrezna žiri potrebi. To se vidi na ogromnem številu knjig, ki so se izposodile tekom par mesecev, odkar knjižnica poslaja. Po 50—80 in več akatelnih ljudi se ogasi vsako nedeljo. Posebno pridni v čitarja so nekateri vajenci, pomočniki, delavci in obrtniki, a tudi iz okolice jih je prihajalo lepo število, dokler še ni bilo poljskega dela. Knjige se vračajojo precej redno. Ker bo knjižnica v mesecih julija in avgusta zaprta, se prosijo s tem vsi tisti, ki še imajo kakšne knjige iz celjske Čitalnice da žim preje vrnejo. Knjige se sprejemajo vsak dan v Čitalniški sobi.

— Iz počtne službe. V pokoj je stopil višji poštni vodja g. Alojz Kowcinski v Celju. Ob tej priliki mu je izreklo trgovsko ministrstvo za njegovo dolgotrajno službovanje popolno priznanje.

— Spremembe v davčni službi. Davčni preglednik g. Anton Stepic je prestavljen kot davčni oficijal iz Kozjeva v Maribor. — Davčni pristav g. Fran Schuscha je prestavljen iz Kozje v Celje. — Davčni oficijal g. Alojzij Knez je imenovan preglednikom in pride iz Maribora na Vrancio.

— Štajerski dež. odbor je dovolil za vsučiliške učiteljske politične tečaje, ki se vrše, kakor smo se naznanili, od 5. do 24. avgusta, več štendičij v skupnem znesku 600 K. Proizjeto za eno teh štendičij je treba vložiti do konca junaja pri vsučiliški kvesturi v Gradcu. Morajo pa te prošnje vidirati ali krajati ali pa okrajati

koliki sveti. Tudi graško vsučilišče je dovolilo 10 prostih mest za bruspladne obiskovanje predavanj. Praktične vaje se morajo vendar v vsakem slozaju plačati. Tudi za ta mesta je treba vložiti prošnje pri omenjeni kvesturi. Graško mesto je dal; omenjeno število stanovanj na razpologo; v tem osiru se je treba obrniti do „Graškega učit. društva“ (Ferdinandum, Gradcu). Želati bi bilo, da bi se tudi slovensko učiteljstvo po možnosti udeležilo teh tečajev.

— Umri je v Vojniku dne 29. maja ob 11. uri ponoči g. Radošev Škofec, vpkotajni nadučitelj. Pogreb bo jutri, v soboto, ob 4. uri popoldne. Pokojnik je bil s svojim jeklimim narodnim prepričanjem in delom največja opora slovenske v Vojniku in je radi tega pretrpel mnogo preganjanj; od npronega strati. Naj mu bo semilica lahka!

— Šmarja. Licenciranje in premiranje plemenitih bikov narodoljubnega plemena za šmarški okraj vrši se v sredo, dne 12. junaja 1907 ob 8. uri sstraj za živinikom sejmšišča v Šmarji.

— Umri je danes sstraj v Ljubljani g. Matej Ravnikar, brat g. Ivana Ravnikarja, specijalkar trgovca v Celju, po daljši mučni bolezni str 44 let. N. v. m. p.]

— Fridrija šolskega šepulka na bliskovite nedelje. Gospe šepulnik je povedal približno to-le: Sveti dah vas je zapustil, moje besede padajo na nerodovita tla, prišli smo tako daleč, da se vse neha. Kako sem se trudil za vas, kakšno cerkev ste imeli poprej, postavil sem vam krásni božji hram in kje je vala vnaletnost? 44 let službojem in nisem naredil človeka, cezar mi je podelil nasledni krišec, a vi ste mi ne dali kamenja. Napadli ste me s kamenjem, da bi me kamnali kakor sv. Štefana. Dva dni ste sedaj križali in rasgrajali, kakor divjaki, slabši ste, kakor calskafri. V srčini nezarnosti sem bil jaz in moja družina. Kadar kedo umrje me prijatelji vnačjo trugo, a jaz pa nečem od vas vencev za trugo, dati mi morajo ne njo kamen in onega pod glavo in se mora tudi zapisati, da bodo še po več, ko ste letih ljudje vedeli, kakšni ste bili vi.

Priobčujemo to „pridigo“ brez komentarja, odgovorji je občinski zastop v svoji seji dne 29. maja v daljši resoluciji.

— Občinski zastop v trgu Žalec je sklenil v svoji seji dne 29. maja 1907 soglasno sledečo resolucijo: Občinski odbor v soglasju s soobčinski strni ves čas volilnega gibanja za državni zbor, nad strastno gojijo proti kandidatu in sedaj že državnemu poslancu g. F. Robleku, katere se je pojavila in se še nadaljuje v duhovniških krogih ter njih glasilih; obojeja s vso ogorčenostjo grde laži, korikiranje, obrekovanje in pasvke, katere so se sistematično trosile iz farovčev in kapljanj, čez falske tržane, oobito čez osebo vsakosi politenega, katoliško vernega, v vsaki stroki izobraznoga in spretnega duša gospoda Franca Robleka, kateri je ob enem pri občinski svetovalce in katerega je vendar verno ljudstvo brez razlike strank skoro soglasno postavilo kandidatom za državni zbor in kateri je bil napoved valic strastnemu obrekovanju po časopisih, po hišah in po cerkvenih lecah, vendar izvroljen z ogromno večino 1473 glasov.

Znano je da dopisuje petruški gospe kaplan dr. Jančič v „Gospodarja“ in „Slovenca“, znani so njegovi članki v teh listih, znano je med drugim tudi, da je šalski šepulnik gosp. Koren, na takajšem kolodvoru, ko je

slisal klicati: „Žijijo Roblek“, javno pred zbranim občinstvom strastno vzklikali: „Felicite note! Roblek, requiescat in pace. — vivat Dr. Povale!“ („Lahko noč Robleku, v miru počivaj. — živi dr. Povale!“)

Da je torej ljudstvo v noči na dan zmagе Roblekovе hotelo protestirati noper vse nečlovečne in krivične napade s tem, da demonstrira proti šapniku in kaplanu dr. Jančiču kot aktivnima politikoma. — občinski zastopnik ne more obojevati, pač pa bi obojejal vsako nedostojnost in pokorčenje meje pri demonstraciji, če bi se mu bil kak slučaj naznanil.

Odlično pa obojeja, da je, kakor policijsko doganilo, pozneje ko so se demonstranti razšli, neznan strojno vrgel eden kamen skoli sivo v sobo g. šapnika, kateri kamen pa je na tleh blizo peči obledel.

Najostreje pa mora občinski zastopnik tudi nasprotno obojevati, da je g. šapnik na binokstno nedeljo raz loce prepeljal in splošno točno rabloličastno zaplajano, da so ga napadli s kamnjenjem, da bi ga kamnili kakor sv. Stefana, da je bila šapnikova družina v smrti nevarnosti itd.

Odlično so zavarujemo proti temu, da bi se radi ene zlobne roke vse prebivalstvo falskega trga in vsi falski šapniki, kadar pridejo v cerkev k božji službi in se tam ne smejo zagovarjati, — krivično doltiti in povsili za „calukafre!“

Spoljšanje duhovnike kot verni kristjani, spošljivo se oziroma na odlikovalni kriček, kateri je bil podeljen po milosti Njega Veličanstva, družnema pastirju falskemu šapniku, — a mi šapniki tudi zahtevamo, da se z nami tudi od strani našega šapnika pravično in dostojno ravna, da se spoštaje naše politično prepričanje in da se v isti meri spoštuje verni šapjan gospod Franc Roblek, ki je od nekdanj splošno po celem okraju na glas kot polštenjak in značajen, vseskozi neomadeževan in neosobiten moč in kateri ima za stavbo nove cerkve vsaj isto toliko zaslug kakor g. šapnik.

Sledijo podpisi.
— Iz davčne službe. Predsedstvo finančnega delnega ravnanstva je imenovalo davčnega oficijala g. Alojzija Kneza v Mariboru davčnim kontrolorjem.

— Umrl je 29. maja dr. Bohuslav pl. Rieger, profesor avstr. državnega prava na češkem vscitilicij in Pragi, edini sin znanega češkega narodnega prvobornika Fr. Ladisl. Riegerja.

— Katoliška ljubezen do bližnjega. „Sl. G.“ piše: „Hud „narodni“ strankar je pri Sr. Lorrencu na Dr. p. kramar Turin. Ali je tudi kot kramar neodvisen in samo za narodno stranko postavljen? Zavedni kmetje (to se pravi „znani“ šapnik Ozmeč) so začeli po strani gledati Turina in njegovo kramarjstvo.“ Tu se na najboljši „katoliški“ način od slov. duhovnikov pridiga ljokot slovenskim trgovcem.

— Zrtve klerikalne agitacije je gospa Neza Schmidt iz Velike Pircišce in ne kakor smo pomotoma poročali v št. 60 „Domovine“ od 27. t. m. g. S. v tlaiberju. — V trenutkih, ko se nesrečnica malo zave, pripoveduje, da ji je kaplan z. dr. Jančič pri spovedi pripovedoval, da če bo Roblek izvoljen v dveh letih ne bo več in bo boljše služb, ne križanskega naska, da bodo cerkve zaprte itd. Svoje pripovedanje končava navadno s besedami: „Dr. Jančič so krivi, da jaz sirota mlad tipim, drugi se mi pa smejiijo.“ Nesrečnica, kateri je komaj 48 let, so spravili v Gradec v zavod za umobolne, pa kakor so zdravniki v Celju izjavili ni upanja, da bi ozdravila. — Ta falsniška dogodek kaže, kam vede fanatistično zlo-

raba cerkve, cerkvenih obredov in duhovskega dostojanstva v politične srbhe. To revico so brezvestni duhovski agitatorji uprezali v volilno agitacijo, nakladali ji agitacijske listke in lepake, katere je na njih besedo raznašala in širila med sosedi ter s takim agitacijskim ječom izgubljala dneve in noči. Da bi v tem delu „za sv. vero“ ali bolje za dr. Povaleja ne opešala, so ji pri spovedi še spodbujali na tak način, kakor sama pripoveduje v mirnih trenutkih.

Če pregledamo pomen in obseg tega žalostnega dogodka, ki ostane kot večer madaš na politikujočih duhovskih bujakih, se nam pokaže to le: Razmerno mlada, za vsako delo se popolnoma sposobna žena je vsled tega delovanja „za sv. vero“ umrla za svojo rodbino ter ji s tem prazvolilo veliko žalost in tudi materijelno škodo. Neza Schmidt je domedaj pomagala svoji hčeri v gospodinjstvu, odkrivala je pa tudi svoje malo posestvice in skrbela za svojo mato. Sedaj bo manjkala staremu moču žena, oskrbnica posestevca ter pomočnica svoji hčeri, na katero pada vsa skrb in delo za svoje gospodinjstvo in svojega očeta — in pa troški za neurečeno v graški bolnici. Ti troški bodo poltri celo njeno malo posestevce in skrb in troški za starega očeta preidejo potem popolnoma na hčer. — Ta slučaj daje jasen odgovor gospoda, ki je v potu svojega obraza spisal uvodnik v „Sl. Gosp.“ od 30. t. m. št. 29 v katerem nas poziva naj n. m. dokazemo, ali so duhovniki uplivali na žene. — Svetujemo gospoda naj se potrdi v celjsko okolico in naj popravljaje po kmečkih hišah — izvedel bo več, kakor mu boše ljubo. Kakor v celjskem okraju, godilo so je tudi drugod. — V članku „Domovine“, ki gosposda tako peče ni ene nesrečnice trditve — vse je res. Načelo, vrhovno načelo „Domovine“ je resnica v vsem; in povsod, v javnem in privatnem življenju — in pravicošni proti vsem. Tega načela se je držala vedno in se ga bode tudi v bodoče. Vruha tega naj mu bode povedano, ker tega še ni sam opazil, da „Domovina“ ni liberalna ampak nepsna.

— O sobotni nevihti se izve mo sledeti: V Orli vasi je udarilo v kozolec g. Juharta. Kozolec je pogorel in le z veliko težavo so rešili hišo. Posestnik je zavarovan. — V Prosenickem je udarilo v gospodarsko poslopja g. Judeja; ni se ozgalo, pač pa je blisk zdrobil streho. — Čuden slučaj se je primeril v Novi cerkvi: Gospa Jančič, posestnica in trgovka se je ročila pred dežjem pod kozolec. Komaj je tega zapustila, pa je udarilo v njega in je zgorel. Kmalu na to je udarilo v njeno spalnico, ne da bi se dogodila kaka škoda.

— Šmarjeta pri Rimskih toplicah. General naznanja, da pride prihodnji mesec inšpicirat svoje armade, posebno znanega črnega regimenta. Šlihal je namreč, da ima ta nesnažno obleko in je vobče umazan od znotraj in znanj; naj se tedaj pošteno očisti. Posebno velja to za neobično umazane častnike in podčastnike, katerim posebno pripravilo snaženje, da bodo vsaj v zgled svojemu regimentu!

— Nesto valdnicega učitelja je razpisano na c. kr. vadnici v Mariboru s običajnimi dohodki. Potrebna je usposobljenost v obeh delnih jezikih. Treba je posebej navesti v prošnji, katera se mora vpolniti dež. šolskemu svetu v Gradcu, da se doba, katero je prosilec aližberal na kaki javni šoli, višaje v pokojlnjo.

— Mariborska poltelja je prišla Ljudevita Smoleka, kateri je ušel iz garnizijskega zapora v Gradcu.

— Slovensko gledališče v Mariboru. Člani slov. dež. gledališča gostujejo tudi na slov. odr. „Narodnega doma“ v Mariboru in sicer uprizore v soboto, 1. junija „Elgo“, nemški spisal Gebhard Hauptmann in v nedeljo, 2. junija, „Na letovišča“, češki spisal Štolba. — Ker imajo Mariborčani redko priložnost videti slov. gledališčne igralko po poklicu, jim pripravimo predstave. Člani slov. dež. gledališča v Ljubljani so tako dovršeni umetniki, da zaslužijo vso pozornost slovenskega mariborskega občinstva.

Nesrečnica.

— Borovška prlena gosposda tudi pri mislih državnozbornskih volitvah ni hotela poznati strogih zakonov, ki jamčijo za volilno svobodo. Nekateri borovški „gospodje“ so delavcem kar meni nič tebi nič glasovalce izpolnjevali, nato pa so jih gnali na volišče kakor pastir ovce na pašo. In ti močje, ki so tako postopali, se upajo kritičati, da so svobodni? S t. m. srumovim postopanjem pri volitvah so bili ti „gospodje“ sami sebi v obraz in vrh tega so s tem nasilstvom tudi pokazali, da jih ni več strah in strah in da so zmotni največji luparji in protipostavci. Še zdaj se jim jeza ni ohladila. Govorili in računali so pred volitvami, da morajo biti Borovški čisto „bele“. „Slovenec je v Borovljah samo eden, namreč dobavitelj g. Ladovik Borovnik tako so govorili borovški posilničenci, naekrat pa je dobil slovenski kandidat 50 glasov, tudi socialni demokratov ne bo veliko, so si mislili. In vendar je dobil soc. dem. kandidat Kristan znatno večino (309 glasov). Seifriz pa 248 glasov, med katerimi je bilo gotovo 50 prisiljenih, ki bi bili po svojem volji in svojem prepričanju voliti Grafenauerja ali Kristana. Ni torej čuda, da je Šimon Rigar s povčno glavo kakor pes „raz husec“ korakal po končani volitvi mimo poštnega poslopja in se na tihem jeze penil nad velikim številom volivcev, ki so ga tako lepo vzečili na led, 14. majnika zvečer pa so ribali borovški posilničenci v kavarni „Trauersalamander“ za „rajnega Seifriza“. „Nagrobni govor“ je menda spustil pd. Trnjakov Jozef.

— Nemiknacionalci so čisto razburjeni nad zmago Grafenauerjeve. Socialdemokrati so pričakovali, da pridejo v ožjo volitev s klerikalnim kandidatom, in tudi nemiknacionalci so se nadejali vsaj ožje volitve, če že ne popolne zmagе. A up obeh strank je splaval. Ne moremo misliti, da bi bili socialdemokrati resno mislili na ožjo volitev, ker je bila to v oči gled velikemu številu pa pretežni večini kmečkih volivcev pač popolnoma nemogoča, a nemiknacionalci, kateri so z vsem mogočim in nemogočim nasilstvom agitirali za Seifriza so z neko gotovostjo kerakali 14. majnika na volišče, ker so si predstavljali v duhu vsaj ožjo volitev in potem zmagę s pomočjo socialdemokratov. Ko so zvedeli, da nameravajo socialdemokrati podpirati v ožji volitvi nemiknacionalne kandidate in bi bili torej v služaja ožje volitve mad Seifrizom in Grafenauerjem podpirali tudi Seifrizovo kandidaturo, je njihova jeza nad Grafenauerjevo zmagę še večja.

Gospodarstvo.

Zadrzna Zveza v Celju, registrirana zadruga z omejeno ZAVEZO.

Vabilo k rednemu občnemu zboru, ki se bode vršil v četrtek 13. junija 1907 po naslednjem vsporedu v dvolani „Narodnega doma“ v Mariboru.
Od 8 do 10 ure poučna pred-

vanja in pogovori o raznih zadevah zlasti o točki:

1. Zakon o konverziji hipoteknih terjatev od 22. februarja 1907 drž. zak. št. 48. (Poročevalec: dr. Franjo Rosina.)

2. Kako naj nadzorstva in računski pregledovalci izpolnjevajo svoje dolžnosti? (Poročevalec: Miško Reicher.)

3. Razlaganje stroja Reiff-eisenbach in Schulze - Delitschkevih posojilnic. (Poročevalec: Franjo Jošt.)

Ob 10 uri otvoritev občnega zbora, kateremu je določen sledeči dnevni red:

1. Pozdrav predsednika.

2. Čitanje zapisnika o prvem občnem zboru z dne 28. gradna 1905.

3. Poročilo načelstva o delovanju v minulem letu.

4. Poročilo nadzorstva in odobrenje računskega zaključka in bilance za leto 1906.

5. Določitev obresti deležem in poraba dobitka.

6. Odobrenje pravilnika ter potrditev odbora podružnice za Koroško.

7. Razmoterosti.

K mnogobrojni udeležbi vabi vse svoje p. n. zadruge

Načelstvo Zadrzne Zveze v Celju, reg. zadr. z omejo. zav.

Mihael Voznjak, Franjo Jošt, predsednik, pis. ravnatelj.

Opomba. Udeležiti se sme občnega zbora vsak od v Zvezi stojetih zadrug in se pričakuje tudi udeležba gg. poslanev. — Oni p. n. gg. udeleženci občnega zbora, ki žele, da se naredi skupni obed v gostilni „Narodnega doma“, naj prijavijo svoja imena na naslov g. Miško Reicher, knjigovodja posojilnice v Mariboru. Skupni obed stane za osebo 2 K.

Streljanje proti toči.

Že od nekdanj so imeli po nekaterih vinorodnih krajih — posebno po Hrvaškem in Stajerskem — vinogradniki navado, da so ob času bližnjem se nevihte proti toči streljali. Posluževali so se možnarjev, pa tudi pišk. da, še celo le samokresov, katere pa so mnogokje basali z blagoslovljenim smodnikom. To je bila sveda bolj iz verskega kakor pa iz gospodarskega nagiba vpljana navada. Pred kakimi 16. leti prišel je pa na Stajerskem, in sicer v bližini Celja, nek vinogradnik — Štuger se piše mož, ako se ne motimo — na misel, da bi utegnlo streljanje proti toči res pomagati, to je, nastanje toče zabraniti, ako bi se proti pretečim oblakom streljalo s posebnimi strelnimi pripravami. Omislil si je posebno velike možnarje z nastavki, to je, več metrov visokimi, takozvanimi zvočnimi cevmi ali pravzaprav zvočnimi „t.štartji“. Te zvočne cevi imele so namen, strelni zvok (pek) kar je moglo visoko proti oblakom voditi ter tako oblake vzemiriti, recimo pretresati, kar naj bi imelo to posledico, da ne bi mogla toča tvoriti. Sreča je, da res hotela, da parkrat, ko so ob času preteče nevihte iz takih strelnih priprav streljali, toče ni bilo, pa bi jo prav gotovo tudi ne bilo, ako bi se ne bilo proti oblakom streljalo.

Par takih navidevnih uspehov se je potem po časnikih v svet razbržilo, in streljanje proti toči se je pričelo širiti po vseh vinorodnih delajah. V kratkem času so bile vse vinorodne dežele s to novotarjjo takorekno preplastjene, dasiravno so fiziki in meteorologi bili enoglasne sodbe, da je streljanje proti toči popolnoma ničevno, to je nebahljivo delo. Streljanje proti toči je postalo v malo letih takorekno moderno, in to modo so tudi vlade z velikimi državnimi izdatki začele preizkuševati. Največ je storila v tem

oziru Italija. Tam je sestavilo kmetijsko ministarstvo l. 1902 posebno komisiju, kateri je bil senator Bisserna na čelu. Ta komisija je izviliha za temeljite tozadovne poskušnje v benediški provinci, v okolici Kastelfranko, kjer toča največkrat pada ter veliki škode povzroča, 6000 hektarjev velik prostor. Ta je nastavila 200 najboljših strelnih priprav od tvrde Karol Greinšcovi nečaki v Gradcu na Štajerskem. Za strelna stacije izviliho se je za polovico gostejša mesta, nego so to za streljanje proti toči vneti močje za potrebo smatrali. Vporabljene možnarje basali so s 180 grami smodnika. In ko so potarje postali moderni kanoni, katere so namesto s smodnikom s acetilenom basali, postavili so i teh 22, nabavljenih pri tvrdki Maggiora v Padovi. — En tak kanon je imel kar 14 metrov visoko zračno cev. Vso to italijansko napravo se je v sestanku posebne internacionalne konference, sklicane leta 1903 od naloga avstrijskega ministarstva, v Gradcu jako hvalilo. Profesor Pochettino, kateri je streljanje proti toči pri Kastelfranku vodil in vprito mnogobrojnih izbranih oseb poskušnje vrtil, izjavil se je pa, da niso bile izvršene poskušnje nikakor zgodne, streljanje proti toči priporočaje. Poskušnje, izvršene l. 1903 in 1904 bile so istega uspeha, namreč ničera.

Razum možnarjev so začeli v to svrhu rabiti tudi posebne rakete, oobito na Francoskem. Tvrdka Ausagne v Montex poudila je raketo, katere se je od 900 do 1200 metrov visoko dvignila ter se v tej visokosti prav v oblakih razletela — pa tudi njen uspeh je bil ničev. Senator Bisserna naprosil je nato italijansko vojno ministarstvo, da bi se mu dalo na razpolago 5 do 10 kilogramov teko papirnate bombe, katero naj bi se v visokosti 1000 m pognalo, da se tam razleti. Ministarstvo mu te prošnje ni uslišalo, pač pa mu je dalo na razpolago en kanon s popolnoma gladko cevjo. Neki Marazzi, izborn pirotehnik v Rimu, je napravil za ta kanon 8 kilogramov teko bombe, katero je bilo mogoče 800 metrov in še više v zrak ustreliti, kjer se je šele razletela. V letu 1906 spustilo se je 250 Ausagnejevih rakat in 60 Marazijevih bomb v zrak, toda brez vsakega uspeha. In tako smo dospeli, skonečje senator Bisserna svoje poročilo, do sklepa, da tudi ta poslednja, za boj proti toči izumljena sredstva, niso imela nikakvega uspeha, in zato svetujem s najmirnejšo vestjo ter najpopolnejšim prepričanjem ministarstvu, da se neha s poskušnjami. To se je tudi zgodilo. Tudi naše avstrijsko poljedelko ministarstvo je vse daljne podpore za poskušnje streljanja proti toči se ustavilo in odreklo. In tako smo dospeli konečno vendar do tega, da je vse streljanje proti toči bila le nečimerna poskušnja, katero so smatrali fiki in meteorologi že v prvem pričetku smesnim. Izdelovalcem strelnih priprav je bila pač ta skušnja dobro došla, kajti zaslužili so si črna denarja. Streljanje proti toči nehale se bodi torej, kakor je pričakovati, tudi po Štajerskem popolnoma ter to nadomestilo s drugo, glede gospodarskega uspeha, reči se sme, vso gotovost obetajočo uredbo, in ta je — zavarovanje vinogradov proti poškodbi po toči. Tukaj pa nikakor ne mislimo na zavarovanje pri kaki zavarovalnici, ampak na zadržano zavarovanje. To bi seveda izvedla najspornejše cela država na ta način, da se sklene državno postavo (pravzaprav bi bila to sveta dolžnost države), katere bi vsakega vinogradnika primorala, pri plačevanju zemljiškega davka, gotovo vsoto, določeno po obsegu vinogradov, v protični za-

varovalni zaklad plačati. Ta zaklad bi moral biti obrestonosno naložen in bi se plačevalo v slučajih toče škodo iz njega.

Ker pa ni pričakovati, da dospemo v doglednem času do take države, kje šele državne postave, stopili naj bi za naši vinogradniki sami prejkoprej v združno, katere bi bila istega namena. Recimo vsi vinogradniki enega okraja bi stopili v združno, katere vsakega dolžnost bi bila po obsegu vinogradskega sveta, vsako leto gotovo določeno vsoto v protični zaklad uplačati. Ta bi moral biti seveda naložen pri kaki domači hranilnici, in v slučaju toče, bi se iz njega škode plačevalo. Pri taki svetbi ostale bi vse letne premije združenikom, medtem ko pri zavarovanju pri kaki banki taj v blagajno pade. Misel je gotovo dobra, prava, le realizirati jo je treba.

R. Dolenc.

Druga slovenske dežele.

— Volitve v Dalmaciji. Izvoljeni so kandidati hrvatske stranke: dr. Dubilić za Šibenik-Skradin; Fran Ivančević za Sinj-Vrlika; dr. Trešić-Pavičić za otoke Brač-Hvar-Via, vitez Vuković za Makarsko, Jaraj Biankini za Dubrovnik, nadalje je izvoljen samostojni kandidat kanonik Virgil Perić za kraj Imotaki, dr. Vicko Ivčević za Draž-Trogir, v Zadru priđe hrvatski klerikalni duhovnik Ivo Prodan v ožjo volitev v Ital. liberalcem zapanom z darovkom dr. L. Zilotti, v Splitu pa samostojni hrvatski klerikalni, duhovnik Franc Balčić s hrvatskim demokratom (ednim naprednim hrvatskim kandidatom v Dalmaciji) dr. Jos. Smodlaku. Izvoljena sta tudi dva Srba reolucionarska, (pristaša spojenja Dalmacije s kraljevino Hrvatsko) in sicer Dušan Baljak v okraju Benkovac in Mihajlo Hjeladinović v Boki kotarski.

Pristaši takozvane hrvatske stranke so zelo mešani ljudje — spaja je samo ideja: združenje Dalmacije s kraljevino Hrvatsko, drugače pa nimajo niti ene same točke, v kateri bi se mogli v resnici strinjati, večina njih je v resnici reakcionarna in klerikalna — izvzemši morda jedinega dr. Trešića. Vsi dalmatinski poslanci pristopijo britkone šusterščičevemu klubu.

— Klerikalci so povod jednaki. V Dalmaciji je vse klerikalno; ljudje se delijo v resnici samo v bolj in najbolj klerikalne, čeprav imajo med sabo veliko število strank in stranic, katere nedalmatinsko oko le težko loči eno od druge, ker se njih skopna črna barva le za lahko senco med sabo razločuje. Tako imamo n. pr. stranko prava in čiste stranko prava. Pristaši jedne in druge se bore na noč. V vrstah „čistih“ imajo duhovniki prvo besedo. Ta duhovniška stranka se je borila v Dubrovniku proti pavlu, duhovniku Biankinija na tak način, kakor so to delali njih duhovski bratje pri nas, na Krajevskem in na Gorickem. „Crvena Hrvatska“ piše o njih postopanje: „Vedeli so, da jim bude vse dovoljeno; vedeli so, da vse duhovstvo cele kiješje izvzemši dvoh ali treh, tajno ali javno agitira za Leopoldija, in da se ne brani niti sroditev, katere cerkev ponižujejo na sprosto sekto.“

In vendar je dobil Biankini 4427 glasov in varovanec duhovništva samo 1535 glasov, najbolj črni klerikalci pa samo 321 glasov.

Biankinijeva zmaga je veselo znamenje za nas Jugoslovane. „Crvena Hrvatska“ pravi, „Glasjevo za Biankinija so volili glasovali za narodno edinstvo med Srbi in Hrvati, za politiko prostih rok in čistih prestov. Ono petje in radostni klici, ki so se orili 15. t. m. po mestu (Dubrovniku) ob poročilu

zmage, bila je obojda sektarstva in reakcije. Od četrtka Dubrovnik bolj svobodno diha.“ Mi se te zmage tembolj veselimo, ker je ena glavna in na Jugoslovanstvo najspornejših točk klerikalizma ta: v interesu rimske cerkve razdeliti na večno nas Jugoslovane po verah — in s vsami silami preprečiti, da bi se katoliški Hrvati in Slovenci kdaj gospodarsko, politično in kulturno spjedili ali tudi le poskušali kako približanje.

Ti nevarni škodljivci naše bodočnosti so dobili v Dubrovniku hudo lekčijo. Biankini prvi v svoji zahvalni volilcem: „Vaša zmaga ni samo volitna zmaga, ampak tudi triumpf značajnosti in politične morale nad najbolj gajusno pokvarjenostjo in klebeplaztom. Slava Dubrovniku. Živela zedinjena Hrvatska.“ — Tako govori dalmatinski duhovnik o klerikalni politiki dalmatinskega katoliškega duhovstva. To velja do besede tudi za naše „gospode“.

— Kako so klerikalci v Splitu delali proti jednemu hrvatskemu demokratskemu kandidatu dr. Smodlaku. „Sloboda“ piše: „Na otoku Šolta je občinski svravnik dr. Mladinov glasoval za cel otok. (Oddal je torej torej duhovnika Buliča 394 glasov — za dr. Smodlaka je glasovalo 127 volilcev.)

V Šušcerca so že ta večer prej pokrali našim vse glasovnice. Na Šolta so bili vsaj tri dr. Trumbiča vrtili isto ologo. V mestu (Splitu) so po sedmi uri smeli na volitve sami duhovniki, menihi in lojalni svravniki, našim je pa kordon oborožene moči branil pristop. V varošu (Splitu) so konečno kronali svoje delo s tem, da so pred nosom zalopatali vrata stotimom naših volilcev, ki so celo noč, do zore čakali, zaštoj čakali v svoji zavnici ti, da jim zasije solnce pravičnosti.“ — Lahko bi narajali le dolgo — pa čemu, tudi to jasno dokazuje, da so si klerikalci povod jednaki, da povod jednako ljubijo pravičnost in vrbgo, brezpravno in zatirano ljudstvo. Dejanja govore in bodo ljudstva odprla oči.

Društvene vesti.

— Vabilo k izrazadni glavni skupščini junostotškega hmeljarkega društva, katere so bodo vrtili v medeljo, dne 2. junija 1907 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Hausenbichlerja v Zalcu po sledenem sporodu: 1. Katere želje in narvete naj hmeljarsko društvo predloži vladi v upoštevanje porodom sestave izvrševalnih odredb glede nove prouvenjenične postave za hmelj? 2. Jubilejska razstava na Dunaju l. 1908. 3. Navzeti. Prihodna besedila, katere domodaj še niso izšla v slovenskem jeziku v dvorni in državni tiskarni na Dunaju, blagovoljno p. n. hmeljarji natančno premetirati, da bodo v cel zavedi podnjeni, da bodo zamogli pri glavni skupščini staviti primerne predloge. K glavni skupščini povabljeni so vsi društveniki in tudi tisti hmeljarji, kateri še nameravajo kot odje pristopiti društvu. K tej veljavnej skupščini pričakuje se prav mnogobrojna udeležba.

Dr. M. Bergmann, A. Petriček, predsednik tajnik. — Šmarško-rogaško učiteljsko društvo priredi v četrtek, 6. ružnika izlet na Slivnico po sledenem sporodu: Ob pol osemih jutraj odhod iz Grobelnega čez Glince na Slivnico. Sestanek v tamojši kolli. Ogledovanje čebelnjaka in razgovor o čebelarstvu. Ob enajstih odhod iz Slivnice na Glince, kjer bude zborovanje. Tam nam priredi tovariš Zidar izlet na solnce in razgovorjari se bomo o raznih društvenih zadevah. Ob zni obed. — Radi obeda naj se ogleda vsakdo 4. ružnika pri tovarnik Karbanu na Slivnici. K prav obilni udeležbi vljusno vabi Strmolek. — Šaleško učiteljsko društvo priredi v četrtek 6. junja t. l. izlet na Goro Ojlsko, kjer bo imelo ob 10. uri dopolne tudi redno zborovanje po tem-le sporodu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi in društvene zadeve. 3. Prodranje. 4.

Trgovina s pepirjem, pisalnicim in risadnim orodjem prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovšna ul. št. 2

kancelijski, konceptni, pisarni, dokumentni, ministrski, cvrtni in barvani papir

RAZLIČNE DOPISNICE

svinčeni kamenčki peresa tablice peresniki gobice radirke črtilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih tiskane, s eno ali dvema kolonama, v papir, platno, grafi, ali pol inoje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovnin

za obilno in skrajno zapeljivo, izpolnjevanje strode, okrajne zastop, učiteljske zastop, krajevalnice, poslovalnice, odvetniške, notarje in privatalne.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnatre vrece

vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah. *****

Stambilje

pefatski, vignetni, (Siegelmarken) za urade in privatalno izvirajo se v najkrajšem času.

Dopisnice

umetne, pokrajinske in cvetlične — najprejprotjeje do najljepše izpolnje. ****

Albumi za slike, dopisnice in postaje. Zavitke za urade v vseh velikostih. Ceniki

za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno za razpolago. *****

Priznan izbr. blag. o. Soline hišeje podjetje.

Nasveti in predlogi. — Ker je Gora Ojčka najlahkotnejši hrib, raz katerega je prekrasen razgled po precejšnjem delu slovenske domovine, vabimo na ta izlet tudi sododne tovaršice ter sploh prijatelje učiteljstva in narave. Tovarši Koropec — Soltanj — bode okrbel preprost obed vsem onim izletnikom, ki se vsaj do 5. junija pri njem zglasijo; z drugimi jestrinami naj se izletniki sami preskrbijo! Izlet vrši se le pri lepem vremenu! K obilni udeležbi vabi odbor.

Javna zahvala!

Vsem zvestim trdnim in značajnim voličem, kateri so stali kakor skala v volinam beju vže ob prvi kakor tudi prvi ožji volitvi za sveto stvar in pravico ter neomahljivo branili napade na kmetiče, obrtnice in delavske pravice, kičim z dna duše: Prično hvale! 292 1

Vinko Ježovnik
državni poslanec.

Štacuna in gostilna

se s hite vred radi starosti in belokosti desedajšnja posvetila takaj jako ceno in najvrednejšo pogojih pouda. In slovenskih Korolkom in novi izobčeni progi leče, deserte jako dobro sprejane obrti mlad in državi naši najmanj 2000 K čistega letnega dohodka. Prijazne dopise sprejema M. Kertič, Št. Jakob v Roči, Koroška.

Mlada gospica

(tarka) se želi z boljim, poštenim uradnikom seznaniti. Resne porudbe pod „mlada samotarka 24“ poste restante Celje. 293 1

Zavarovanje zoper točo

aprejema pod prav ugodnimi pogoji e. kr. priv. zavarovalna družba „DUNAV“
Zavarovanja sprejema in poljsnila daje podpisant, do katerega se je treba obrniti zamo s dopisnico.

A. KU HAR, komisar, Celje-Gaberje.

Sposobne in zanesljive osebe

katero želijo postarostnega zasluga kot krajevni, celovna glavni zastopniki in tudi trajne službe kot potaki pri prevoznih avtorizacijah zavarovalni družbi

kazna se peča z vsemi važnejšimi paugami, naj blagovitoje vpodati porudbe pod številko „18.200“ Gradec, poste restante 12. 292 10-6

Senzacijonelna novost!

Štejevirid 20 kratke porokanje. Se da pridriti na vseh izrednih palca. 1 komad le 2 K, 5 komad le 10 K. Vsepolnje postoj sorocija Slavica Wladim. Dunaj XIV, K. Neuhofenstr. 5. 12. Navarite se lahko bote izmereno odzani! 1 1 1 10 20-12

Pridni delavci

se sprejmejo vsakom proti visoki plači pri Šaleškem premogovniku v Velenju ozir. v Škalah, ležečem ob železniki Celje-Sp. Dragograd. — Stanovanja so na razpolago. 292 5-5

Pametne žene

zahtevajo knjigo „Motenje periode“ od dr. med. Lewisa proti K 1/20. Prospekt zastoj. — P. ZIERVAS, Kalk 265 pri Kölnu ob R. 101 51-10

Tako prilikega čupa se bo teč!

73 komadov za 3 gid.1
Najbolje gumenice in 73 komadov, samo boritve in pravitve vola, stane samo 3 gid. — 1 pipa s obravni in slonovine orca, 1 bilica, moderna kraljeva, 1 vrvodnik (saj za naravne vilhani vrsta), 1 par belih, 1 par burlavil manje, 1 parje najvrednejše srebro, srebrna burra, 1 dometar, 1 parja, 1 orica za vrvodnik, 1 sodi s 2 matic, 1 ogledalo in boginjuga stakla, 1 vrvodnik mila, 1 zaporno kupa, 1 postarostna irilantim, 1 gveritura zlati denarje Gverura za manjše in vrvodnik, 10 preloztor za pismo, boritavil za vrvodnik. — Tak 73 predmetov poljema na izrednih nizko ceno 3 gid. ker imamo malo vrtil in voličevno na to, da tar daj pripravljeno.

Navariljano proti poravnanje, ker vsakomne blaga, sba se upaja, katal, slonovine vrtila: 119 10-9
Trgovina Fr. STEINER, Dunaj W/3.

POZOR!
Najbolje
Mesto 10 K
cena 7 K;

Kljuba vsaki komparaciji cene, vsi, ki imajo pravih ur, se bodo zlahka prepričali, da ta ura ni samo dobra, ampak tudi zelo ceno. Vse ura, ki je v uporabi, se lahko popravi in obnovi. Vse ura, ki je v uporabi, se lahko popravi in obnovi. Vse ura, ki je v uporabi, se lahko popravi in obnovi.

ODVETNIK ZA PATENTE
DR. FRITZ FUCHS
DIPLOMIERAN KEMIK (zaprtečen)
DUNAJ TEHNIŠKA PISARNA DUNAJ
INŽENIR A. HAMBURGER
12 DUNAJ VL. SIECHENSTRASSE 1. 12

SUKNA
in modne blage
za obleče
priporoča firma
Karel Kocian
tvornica za sukno
v **Humpolcu**
na Češkem. 193
Tvrniške cene. • Vzorci franke.

Na debelo in drobno!
Iv. Ravnikar, Celje
priporoča stroje dobro znane zaloge špiceritjakega blaga, orodja in siljastih karr, država in karboleja ter vseh vrst laber. — Kupaže in predvaja delovne priditke ter posucha in priporoča vsem gostilničarjem svoje velike zaloge kade in siljastne vode kuhari, kupaže, sadjucava, Profleser, Kontrolnoba, Glasbiber, Stetino, Glasbiber, Emma in Konstantin-Quelle. — Radaje deserte in ograbe salama in svezi sir, najvrednja francoska kaminca ter beles cila, vse vrste druge sveže agne hane.

Trgovski pomočnik
slovenskega in nemškega jezika zmožen dobro izveščen za trgovino melanega blaga se sprejme pri trvdki
Slavinec & Seiker
Šmartno pri Litiji, Kranjako. 290 2-9

izsejavanje v Ameriko povzročilo nam je volikanost škoda. Prvood se silijje tažbe o pomanjkanju delavnih meči. Kar se ni prešlo v Ameriko in na Nemške hiti v mesta, kjer se tovarne in industrija, da tam pusti svoje najbolje meči. Te pomanjkanje delavcev pa občiti najbolj kmetovodnec, katerega danes pridelovanje stonaj več stane, kakor za pridelok dobi. Poljza potreba je, da se tom železnim razmeram odpomere, kar je pa mogoče le tom potom, da se za namestilo počasnega in dragoga ročnega dela **poljedeljski stroji**. Ob času koenje priporočan nabavo najboljših amerikanekih kosilnih in sušilnih strojev vlečnih grabelj, ob ceno po tudi 20 11

mlatilnice, čistilnice
in sploh vse vrste pri gospodarstvu potrebnih strojev in orodja.
Trgovina z železnino „Merkur“ P. Majdič Celje.
Bogata zaloga travoz, cementa, bitja za obijanje, strošne lopenke, cavi iz kameščine, vodovodnih naprav, vrtnih ograj kakor vsakovrstnih železnih in litijskih ograj sploh. Cene zmerno, potrežba točna!

Južnoštajerska hranilnica v Celju

Narodni dom

za katero jamčijo okrajji: **Cornjograd, Sevnica, Ščitnjaj, Šmerje pri Jelšah, Vranske** za popolno varnost vlog in za njihovo, po pravih določeno obrestovanje do neomejene visokosti, ima sedaj hranilnih vlog **4.000.000 K.**

Hranilnica postuje s strankami vsak **torok in petek** dopoldne, za druga opravila pa je urad odprt **vsak dan** ob navadnih uradnih urah. **Hranilne vloge** obrestuje po **4 odstotke** in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje hranilnica **rentni davek sama** in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobe iste popolnoma **nad 4 odstotke obresti.**

IZPOSODIJO pa od dne 1. januarja leta 1905 na zemljiško varnost po **4 tri četrt odstotkov**, občinam in korporacijam navedenih petih okrajev po **4 in pol odstotkov obresti.**

11 02-22

Neprimerljiva darila za podete, brava št. 30

Singerjevi šivalni stroji

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

za damsko
porabo in
obrine srbne
tiskne vrste.

Volika
trpežnost in
vzorna
konstrukcija
uspešobijajo

stroje do najvišje trdnosti ter so vsakomur v uporabi.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezanja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih
svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. 11 02-22

Drugi teden

velika prodaja ostankov v vsaki uri po čudovito nizkih cenah.
Kdor se more osebno priti, pošljem po pošti.

10 m mehaničnih kambričnih ostankov po 2 do 5 m dolgoti

dobro vrste ... K 4-
boljše vrste ... K 4,50
zelo dobre vrste K 5-00

20 m mehaničnih kambričnih ostankov od 2 do 6 m dolgoti

dobro vrste ... K 7-00
boljše vrste ... K 9-50
zelo dobre vrste K 12--

Pošilja se po poštne povzeto čez 20 K poštnine preste.

Priglasila liče namučkarstvu in vodenega blaga na drhlin in dečih

R. Stermecki

v hiši slovenske posojilnice.

18 02-26

POSOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica ura-
duje vsak dan od
9. do 12. ure do-
poldne razun ne-
delje in praznike.

POSOJILNICA V CELJU,
ki je bila leta 1891 z ne-
omejeno zavemo ustanovljena,
šteje sedaj nad **4100** za-
družnikov, kateri imajo vnega
nad **22.000 K** vplačanih
deležev; ter ima sedaj nad
6 1/2 milijona kron hranilnih
vlog in nad

330.000 kron
rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od
vsakega, ako tudi ni član
zadruga ter jih obrestuje po
4 1/2%, posojilnica plačuje
rentni davek
sama, ne da bi ga odtegnila
vlagateljem. Posojila daje na
osebni ali hipotekarni kredit
proti **5 1/2%** in **5%** obre-
stovanju. 14 02-22

